Dimarts 24 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 7,11-17): En aquell temps, Jesús es dirigí a una ciutat anomenada Naïm, i anaven amb ell els seus deixebles i una nombrosa multitud. I en apropar-se a la porta de la ciutat, heus aquí que era conduït un difunt, fill únic de la seva mare, i aquesta era vídua; i una gran gentada de la ciutat era amb ella. I quan la veié, el Senyor se'n compadí, i li digué: «No ploris!». I s'apropà i tocà el fèretre, i els qui el portaven s'aturaren, i digué: «Jove, a tu t'ho dic: aixeca't!». I s'incorporà el qui havia estat mort i començà a parlar; i el donà a la seva mare. I un gran temor s'apoderà de tots, i glorificaven Déu, dient: «Un gran profeta ha sorgit entre nosaltres», i: «Déu ha visitat el seu poble». I corregué aquesta paraula sobre ell en tota la Judea i per tota la regió del voltant.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Jove, a tu t'ho dic: aixeca't!»

Mn. Joan SERRA i Fontanet
(Barcelona, Espanya)

Avui, dues comitives es troben. Una comitiva que acompanya la mort i un altra que acompanya la vida. Una pobra vídua, seguida pels familiars i els amics, portava el seu fill cap el cementiri i, de sobte, veu molta gent que anava amb Jesús. Les dues comitives es creuen i s'aturen, i Jesús diu a la mare que anava a enterrar el seu fill: «No ploris!» (Lc 7,13). La gent es queda mirant Jesús, que no es indiferent al dolor i al sofriment d'aquella pobra mare, sinó tot el contrari, es compadeix i li retorna el fill a la vida. I és que trobar Jesús és trobar la vida, puix Jesús va dir d'Ell mateix: «Jo soc la resurrecció i la vida» (Jn 11,25). Sant Brauli de Saragossa escriu: «L'esperança de la resurrecció ens ha de confortar, perquè els que perdem aquí, els veurem en el cel».

Amb la lectura del fragment de l'Evangeli que ens parla de la resurrecció del jove de Naïm, podria remarcar la divinitat de Jesús i insistir en ella, dient que solament Déu pot tornar la vida a un jove; però avui preferiria posar de relleu la seva humanitat, perquè no veiem Jesús com un ésser llunyà, com un personatge molt diferent de nosaltres, o com algú tan excessivament important que no ens inspiri la confiança que ens pot inspirar un bon amic.

Els cristians hem de saber imitar Jesús. Hem de demanar a Déu la gràcia de ser Crist per als altres. ¡Tant

de bo que les persones que ens vegin, puguin contemplar una imatge de Jesús a la terra! Els qui veien sant Francesc d'Asís, per exemple, veien la imatge de Jesús. Els sants són aquells que porten Jesús en les seves paraules i obres, i imiten la seva manera de fer i la seva bondat. La nostra societat necessita de sants i tu en pots ser un en el teu ambient.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Crist és l'encarnació definitiva de la misericòrdia, el seu signe vivent» (Sant Joan Pau II)
- «El que movia a Jesús en totes les circumstàncies no era sinó la misericòrdia, amb la qual llegia el cor dels interlocutors i responia a les seves necessitats més reals» (Francesc)
- «Jesús lliga la fe en la resurrecció a la seva pròpia persona: 'Jo sóc la Resurrecció i la vida' (Jn 11,25). (...) Mentrestant, en dóna un signe i una penyora tornant la vida a alguns morts» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 994)